EL PUNT AVUI+

SOCIETAT 8 març 2020 2.00 h

?-899 // COMTESSA

Guinedilda de Cerdanya, la mare de la pàtria

- MENTRE QUE EL NOM DE GUIFRÉ EL PILÓS ÉS PRESENT EN QUALSEVOL LLIBRE D'HISTÒRIA DE CATALUNYA, EL DE LA SEVA ESPOSA, QUE VA SER TOTA UNA DONA D'ESTAT, ÉS QUASI IMPOSSIBLE DE TROBAR.

Si el rei franc hagués sucat mai els dits a la sang de Guifré el Pilós per donar-li un escut d'armes, una cosa és segura: Guinedilda de Cerdanya hauria estat al costat del ferit. El que no és tan clar és si això hauria sortit a les cròniques: l'esposa del comte, tot i la gran importància que va tenir al seu moment, no apareix a la foto dels personatges més cèlebres de la nostra història.

MATRIMONI ENTRE COSINS

Guinedilda (també dita Guinedell o Guinedella) es va casar pels volts de l'any 870 amb el seu cosí segon Guifré. Aquests lligams endogàmics –que sovint fregaven l'incest– van ser molt freqüents entre els primers comtes catalans i eren tolerats per l'Església, còmplice d'aquella estratègia política: eren temps decisius per a la conformació del territori i del nou poder comtal, i no els semblava prudent involucrar altres famílies en el

projecte.

Guinedilda va ser molt més que la mare de la primera dinastia comtal catalana, la de Barcelona. Va ser una dona que va compartir el poder amb el seu marit i va participar braç a braç en les seves decisions. En tots els documents de l'època en què apareix el nom de Guifré I, ella també s'esmenta com a comtessa de ple dret, mai com a simple consort. De fet, en el segle IX el poder era compartit per tota la parentela, i Guinedilda hi va tenir un paper especialment rellevant.

UNA DONA AMB SENTIT D'ESTAT

Fins i tot es conserva un poema de l'arxipreste mossàrab Cebrià, de Còrdova, elogiant-la: és evident que calia tenir bones relacions amb una parella que s'havia revelat prou poderosa per actuar amb independència dels reis francs i que exercien el seu poder en una àrea cada cop més àmplia, amb la legitimitat d'una pila de títols (Barcelona, Urgell, Besalú, Cerdanya, Girona i Osona) i una política intel·ligent de repoblació.

Amb els seus nou fills, Guifré i Guinedilda també van actuar amb sentit d'estat. Prova d'això és que en van oferir dos a l'Església com a monjos, però no en un lloc qualsevol: als monestirs que acabaven de fundar a Sant Joan de les Abadesses i a Ripoll, dos llocs clau per al control del territori. Va ser en aquest últim monestir on van enterrar Guifré I el 897, i probablement també la seva esposa Guinedilda, uns tres anys després.